

Warszawa, 21 stycznia 2013 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
GŁÓWNY GEODETA KRAJU

Kazimierz Bujakowski

KN-5025-103/12

Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu Wojewódzka Inspekcja Geodezyjna i Kartograficzna		
WPLYNEŁO DNIA	25. STY. 2013	WPLYNEŁO DNIA
L. dz.	znl.	

WUW130009321

[Handwritten signature]
25.01.13

Pani Lidia Danielska

Wojewódzki Inspektor Nadzoru
Geodezyjnego i Kartograficznego
Województwa Wielkopolskiego
al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań

Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu KANCLARSKA GŁÓWNA		
WPLYNEŁO DNIA	25. 01. 2013	WPLYNEŁO DNIA
L. dz.	znl.	

14166/13

Szanowny Pan Dyrektor

Odpowiadając na pismo z dnia 2 listopada 2012 r., znak GK-III.7221.116.2012.3, dotyczące interpretacji normy prawnej zawartej w przepisach § 68 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz. U. z 2011 r. Nr 263, poz. 1572), uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Przepisy § 68 należy rozpatrywać w kontekście z przepisami § 67 ww. rozporządzenia, zwanego dalej „rozporządzeniem”, które upoważniają wykonawcę prac geodezyjnych i kartograficznych, przy tworzeniu roboczej bazy danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, do zastąpienia współrzędnych punktów granicznych, jakie zostały wydane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zwanego dalej „zasobem”, lub zostały przez niego obliczone na podstawie materiałów zasobu, współrzędnymi obliczonymi przez tego wykonawcę na podstawie wyników wykonanego przez niego ponownego geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego tych punktów. Analogiczne upoważnienie dla wykonawcy prac geodezyjnych wynika z przepisów § 68 rozporządzenia w odniesieniu do pól powierzchni działek ewidencyjnych. Jednocześnie obie ww. jednostki redakcyjne rozporządzenia określają przesłanki, jakie muszą zaistnieć, aby dane, pozyskane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub obliczone na podstawie materiałów tego zasobu, zostały zastąpione w roboczej bazie danymi obliczonymi na podstawie wyników geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych wykonanych przez wykonawcę.

Podstawowym warunkiem takiego zastąpienia jest większa dokładność nowego wyznaczenia położenia punktów granicznych od wyznaczenia dotychczasowego, określonego w materiałach zasobu.

O dokładności wyznaczenia położenia punktu granicznego, której miarą, zgodnie z § 14 rozporządzenia, jest błąd średni położenia punktu, decyduje sposób wykonania pomiaru tego punktu oraz jakość poziomej osnowy geodezyjnej wykorzystywanej do tego pomiaru. Należy przy tym mieć na uwadze, że standardy techniczne zawarte zarówno w Instrukcji C-1 „pomiaru sytuacyjne”, obowiązującej do 1979 r., jak i Instrukcji technicznej G-4 „Pomiary sytuacyjne i wysokościowe”, obowiązującej do 2011 r., a także standardy techniczne zawarte w obowiązującym obecnie rozporządzeniu, określały metody pomiaru zapewniające wyznaczenie mierzonych punktów z jednakową dokładnością – 0,10 m względem najbliższych punktów poziomej osnowy geodezyjnej, ale w różnych okresach do wykonywania tych pomiarów mogły być wykorzystywane osnowy geodezyjne o różnej dokładności, i z tego względu o wartości błędów średnich położenia tych punktów decydowały w głównej mierze wartości błędów średnich punktów osnowy geodezyjnej, która stanowiła oparcie dla pomiaru.

Dla przykładu do 1979 r. geodezyjny pomiar sytuacyjny, mógł być wykonany w oparciu o poligonizację techniczną IV lub V klasy, założoną na podstawie obowiązujących do 1979 r. instrukcji technicznych B-III oraz C-1, zaś w latach 1979-2011 w oparciu o punkty osnowy szczegółowej 3. klasy, (wg instrukcji technicznej G-1) lub w oparciu o punkty osnowy pomiarowej założonej zgodnie z zasadami określonymi w instrukcji technicznej G-4.

W celu ustalenia jednoznacznych zasad kwalifikacji punktów granicznych wg. dokładności ich położenia, w projekcie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, proponuje się, aby błąd średni położenia punktu granicznego, który jest jednym z atrybutów obiektu *EGB_PunktGraniczny*, był określany względem osnowy geodezyjnej 1. klasy.

Wykonawca, który dokonał geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego punktu granicznego **zgodnie z obecnie obowiązującymi standardami technicznymi** określonymi w rozporządzeniu, stosownie do § 67 ust. 5 rozporządzenia, ma obowiązek obliczyć odchylenie liniowe według wzoru podanego w ust. 7 tej jednostki redakcyjnej rozporządzenia tylko w tym przypadku, gdy poprzedni pomiar tego punktu, przedstawiony w dokumentacji zasobu, zapewniał wyznaczenie jego położenia z taką samą dokładnością, z jaką wyznaczone

zostało jego położenie na podstawie ponownego pomiaru wykonanego przez tego wykonawcę.

Analogiczne podejście należy stosować do przepisów § 68 rozporządzenia. Wykonawca ma obowiązek porównywania pola powierzchni działki ewidencyjnej, obliczonego na podstawie wyników jego pomiaru, z polem powierzchni tej samej działki, ujawnianym w ewidencji gruntów i budynków na podstawie wcześniejszych pomiarów, oraz obliczenia dopuszczalnej różnicy między tymi wielkościami, według wzoru określonego w § 68 ust. 2 rozporządzenia, tylko w tym przypadku, gdy współrzędne punktów granicznych użyte do obu obliczeń tego pola powierzchni cechowały się tą samą dokładnością.

W praktyce, analizie porównawczej, o której mowa w § 68 ust. 1 i 2 podlegać będą pola powierzchni obliczone na podstawie współrzędnych prostokątnych płaskich, które to współrzędne zostały obliczone na podstawie pomiarów wykonanych: za pomocą ASG-EUPOS lub w oparciu o punkty osnowy geodezyjnej 3. klasy oraz punkty osnowy pomiarowej, założonej zgodnie ze standardami technicznymi określonymi w rozporządzeniu.

Mając powyższe na uwadze, wartość błędu średniego położenia punktu granicznego (m_p), o którym mowa w § 68 ust. 2 rozporządzenia, może przybierać wartość:

0,10 m - w przypadku pomiaru wykonanego za pomocą ASG_EUPOS

0,18 m - w przypadku pomiaru wykonanego w oparciu o punkty osnowy geodezyjnej 3. klasy oraz punkty osnowy pomiarowej, założonej zgodnie ze standardami technicznymi określonymi w rozporządzeniu.

W przypadku, gdy współrzędne punktów granicznych użyte do obliczenia pola powierzchni działki ewidencyjnej cechują się zarówno wartością m_p równą 0,10 m jak i 0,18 m, do obliczenia wartości d_p , o której mowa w § 68 ust. 2 rozporządzenia, przyjmuje się m_p o wartości 0,18 m.

W przypadku, gdy wartość m_p dotycząca co najmniej 1 punktu granicznego użytego do obliczenia pola powierzchni działki ewidencyjnej, ujawnionego w ewidencji gruntów i budynków, przekracza 0,18 m, w roboczej bazie danych utworzonej przez wykonawcę powinno zostać ujawnione pole powierzchni działki ewidencyjnej obliczone przez tego wykonawcę zgodnie z obowiązującymi obecnie standardami technicznymi, bez potrzeby obliczania wartości d_p , o której mowa w § 68 ust. 2 rozporządzenia.

Z powołaniem
GŁÓWNY GEODETA KRAJU
Kazimierz Bujakowski